

CSALOG ZSOLT

[Weekly Routine]*

- Hétfő. Amikor megpróbálom pótolni, amit a hétvégén mulasztani voltam kénytelen. (Nem sikerül: begyűrődnek az életembe, akik megpróbálják meghosszabbítani hétvégéjük tunyálkodását.)
- Kedd. Hisztéria: megpróbálom pótolni az elmulasztott hétfőt is. (Persze hogy nem sikerül.)
- Szerda. Hisztéria: most kiséprűzök az életemből mindenkit, h. maradhassak végre magamnak! (Ki érti??)
- Csütörtök. Babonák sötét napfogyatkozása. Nem is harag már: csak a magam fekete hiánya. Munkává álcázott fájdalom.
- Péntek. A fáradtság napja. Nem a munkától: a védekezéstől gémberedetten hull alá két bémult karom. Részeg rezignáció: mi végre vagyunk a Világon? Vagy tényleg mind egy?
- Szombat, vasárnap. Idétlen mosoly-torna: „most pihenünk, utólag s előre”. Derűs számvetés: megtettünk megint egy fordulót a spirálon, lefelé. Csak így tovább.
- Figyeljete: nekem dolgom van. Meg akarom érteni és le akarom rajzolni ezt a Világot. Ha kedves linkóci lennék, mihaszna léhűtő, aki el akarja bliccelni az életet, bizonyára meg tudnátok bocsájtani: „kedves srác”. De így: kellemetlen fráter. Le vagytok szarva! Le akarom rajzolni a Világot – s mert így adatott, így: ott ültök a közepén, leszarva.

Hétfő. Amikor megpróbálom pótolni, amit a hétvégén mulasztani voltam kénytelen. (Nem sikerül: begyűrődnek az életembe, akik megpróbálják meghosszabbítani hétvégéjük tunyálkodását.)

Kedd. Hisztéria: megpróbálom pótolni az elmulasztott hétfőt is. (Persze hogy nem sikerül.)

Szerda. Hisztéria: most kiséprűzök az életemből mindenkit, h. maradhassak végre magamnak! (Ki érti??)

Csütörtök. Babonák sötét napfogyatkozása. Nem is harag már: csak a magam fekete hiánya. Munkává álcázott fájdalom.

Péntek. A fáradtság napja. Nem a munkától: a védekezéstől hull alá két bémult karom. Részeg rezignáció: mi végre vagyunk a Világon? Vagy tényleg mind egy?

Szombat, vasárnap. Idétlen mosoly-torna: „most pihenünk, utólag s előre”. Derűs számvetés: megtettünk megint egy fordulót a spirálon, lefelé. Csak így tovább.

Figyeljete: nekem dolgom van. Meg akarom érteni és le akarom rajzolni ezt a Világot. Ha kedves linkóci lennék, ~~szé~~ mihaszna léhűtő, aki el akarja bliccelni az életet, bizonyára meg tudnátok bocsájtani: „kedves srác”.

De így: kellemetlen fráter. Le vagytok szarva! Le akarom rajzolni a Világot – s mert így adatott, így: ott ültök a közepén, leszarva.

* Autográf. Soltész Márton tulajdona.

A kézirat verzőján olvasható „Elephant. Detail.” felirat alapján a szöveg valamikor 1982 után készühetett, amikor a szerző az USA-ban „freelance illustrator”-ként, vagyis periodikumok, könyvek és más sajtó- és marketingtermékek grafikusaként kereste a kenyerét.